

FITXA PER A TREBALLAR EN SÚPER PEPO I NA MICA

Amb aquesta activitat treballarem

Les mancances bàsiques en alimentació i salut que sofreixen moltes persones.

La desigualtat com a creadora d'injustícies.

Els valors de la responsabilitat i l'esforç.

ODS: **1**, en reflectir la pobresa en la qual viu na Mica i la seva família; **3** per l'important tema de la salut materna; **4**, per tot el que es reflecteix de la importància de l'educació; **5** perquè es veu reflectit el fet que en situacions de necessitat són les nenes les que solen encarregar-se de moltes tasques domèstiques, moltes vegades en detriment dels seus estudis i **10**, en tot el referent a la desigualtat econòmica que es reflecteix.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo *En Súper Pepo i na Mica*

Cicles 1, 2, 3

Consideracions prèvies

Els autèntics Superherois han de tenir una sèrie de capacitats que els permetin estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se'ls plantegin. Han d'aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aquestes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se amb el que han après d'ella.

Hi ha diversos ensenyaments importants que sorgeixen d'aquest conte:

- El valor de la responsabilitat; entesa aquí com l'acceptació dels nostres deures, malgrat les incomoditats que puguin derivar-se d'això.
- La importància de valorar el treball i l'esforç d'altres persones.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, dependent de l'edat de la classe)

En finalitzar la lectura iniciarem una ronda de preguntes per tal d'assegurar-nos que han comprès el contingut del conte.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Veritables o Falses:

- En Súper Pepo utilitza l'avió per a viatjar al país de na Mica.
- El somni de na Mica era desfilant amb la bandera del seu col·legi durant la Festa de la Primavera.
- Desfila amb la bandera aquell/a qui tregui les millors notes, encara que no sigui bon/a company/a.

- A casa de na Mica tenen molts diners i una nevera plena de menjar.
- Na Mica va a recollir llenya i la porta a vendre per les cases per poder ajudar a la seva família.
- Na Mica és una autèntica Superheroïna perquè va ajudar la seva família quan més ho necessitava i, a més, mai va deixar d'estudiar.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- Quants personatges apareixen en el conte? Recordeu els seus noms?
- Sobre na Mica: Què és el que més us ha agradat d'ella?
- Per què es posa malalta la seva mare? Passa habitualment una cosa similar en el nostre entorn més pròxim?
- Com aconsegueix na Mica ajudar a la seva família?
- Heu hagut de fer una cosa similar? Us imagineu com seria?
- Mereix portar la bandera? Per què?
- Què heu après de na Mica?
- A quin Supermalvat identifiqueu en aquesta història malgrat no aparèixer directament en ella? Justifiqueu-ho.

Aquesta història té diversos ensenyaments importants. Comenteu els que més us hagin cridat l'atenció.

EN SÚPER PEPO I NA MICA

A l'escola de Superherois, hem començat el cicle de "Pràctiques de Superheroi". Ara ens toca demostrar, de veritat, tot el que hem après. Si no estem atents, perdrem les nostres capes i haurem d'esforçar-nos per a recuperar-les de nou.

El que ens va sorprendre va ser el primer treball que ens va manar la professora.

—Com sabeu, —va dir—, tot Superheroi ha d'escoltar als altres per a poder ajudar-los, però també per poder aprendre d'ells. Per això, el vostre primer treball es titularà: "Superherois d'altres països del Món".

—Què bé! —vaig pensar—, Coneixeré la història d'altres nens i nenes que viuen lluny d'aquí. Serem molt diferents? Com seran les seves escoles? Les seves capes seran dels mateixos colors que les nostres?...

—Com mola! —va dir n'Ignacio— I quan ens n'anirem de viatge? La meva cosina una vegada va anar a un país que està molt lluny, va haver de pujar en un avió que va tardar dotze hores per arribar-hi!

—Haureu de viatjar, —va dir la professora—, però posant en pràctica tot el que us van ensenyar en l'assignatura "El poder de la Imaginació".

—És veritat "senyo", se m'havia oblidat que amb la imaginació podem viatjar on vulguem i viure aventures emocionants. —va dir n'Ignacio.

Aquesta mateixa nit, quan em vaig ficar al llit, vaig tancar molt fort els ulls i quan em vaig voler adonar ja estava volant amb la meva imaginació a tota velocitat. Vaig arribar fins a un poblet on hi havia molts nens i nenes pels carrers, jugant i corrent d'un costat a un altre.

De sobte, em vaig fixar en una nena que anava carregada amb un munt de llenya. Era molt primeta i tenia els ulls molt grans. Es deia Mica i aquesta és la seva història:

"Na Mica té vuit anys i dos germans més petits, en Fabián que en té sis i na Sara que acaba de néixer.

La seva família no té gaires diners, el seu pare treballa al camp, però només algunes temporades curtes. En començar el curs, na Mica s'havia proposat complir un dels seus somnis: desfil·lar amb la bandera del seu col·legi a la "Festa de la Primavera". Només ho aconseguiria qui, traient bones notes, fos triat com el millor company. Ella s'esforçava molt per aconseguir aquest somni i si seguia així, portaria la bandera.

Però, en néixer la petita Sara, la seva mare es va posar malalta, perquè les mares han d'alimentar-se molt bé perquè nosaltres puguem créixer quan estem dins del seu ventre i, si no ho fan, com li va passar a la mare de na Mica, quan naixem, elles es queden sense forces.

Només li feia falta descansar i menjar bé per posar-se bona, però per a ells és molt difícil aconseguir-ho. A la seva casa no hi ha una nevera plena de menjar com en la nostra i el poc que tenen l'han de repartir entre tots.

En tornar de l'escola, na Mica s'encarregava de totes les tasques de la casa i de cuidar a la seva mare i als seus germans. Però quan va veure que amb el treball del seu pare no n'hi havia prou per viure, ella va decidir sortir cada tarda a buscar llenya pel camp per a vendre-la després a les cases del poble i treure un poc més de diners. Així la seva mare podria menjar i posar-se forta una altra vegada.

Amb tot això, na Mica ja no tenia temps per fer els deures i va deixar de treure bones notes. Altres nens i nenes la van superar. Quan es va acostar

la data de la "Festa de la Primavera", la seva professora va parlar amb la classe:

—Aprendre el que ens ensenyen els llibres és necessari, però estar pendents i ajudar els altres ho és molt més. Malgrat tenir menys temps, na Mica ha continuat estudiant, però el més important, ha estat valenta i ha ajudat a la seva família quan més ho necessitava. Crec que és ella la que mereix portar la bandera en la desfilada de la Festa de la Primavera.

Tots els nens i nenes de la seva classe van estar d'acord que havia de ser ella la que havia de portar la bandera i l'admiraven pel que havia fet.

Va arribar el gran dia. Na Mica portava orgullosa la bandera i no parava de somriure, però la seva alegria es va fer més gran quan va entrar a la plaça del poble i va veure com l'aplaudien orgullosos la seva mare i els seus germans".

Als nens i nenes de la meua classe els va encantar la història de na Mica. La "profe" em va felicitar i ens va dir:

—És molt important que coneguem el que altres Superherois fan i aprenguem d'ells".

—A més —vaig dir jo—, la seva història ens ensenya a valorar el que tenim: aquí podem alimentar-nos bé, les nostres mares estan sanes i poden cuidar-nos, podem anar al metge si ens fa mal alguna cosa, anar a l'escola, estudiar i jugar. No sé com es diu la seva acadèmia de Superherois, però ha de ser de les millors del món, ja que per aconseguir fer nosaltres el que ella va fer, hauríem d'estar estudiant fins a ser ben vellets.